

Kindad “kaks ühes”

PILLE HERMANN

Tööpäev seljataga, poes käidud, toidukotid näpus, enne väljumist tõmbad hõlmad koomale ning sätid kindad korralikult kätte – pakane ju paugub ja tikub halastamatult ligi. Seejärel asutad end rõõmsalt koduteele, marsid vapralt pakasele vastu, tuju paraneb, kodu läheneb.

Ja siis heliseb telefon – labakinda kandja tavaliselt ohkab sellises olukorras ja mõttes vannub kurja. Kas nad siis ei tea, et ma praegu ei saa vastata, pean kindad ära võtma ja kuhu ma need siis panen, kaovad jälle ära, nagu eelmise paariga juhtus.

Aga kavalad kindakudujad on endale juba varakult kudunud “sõrmedpeidus-kindad” või kaasaegset kõnepruuki kasutades 2in1 kindad.

Nendegi kinnaste puhul koon esmalt randme, seejärel alustan laba kudumist. Teen seda, kuni väikese sõrmeni on jäänud umbes 1 cm.

Seejärel tuleb kindaseljale jääva kahe vardale igast silmusest juurde kasvata üks uus silmus. Seega, kui vardal on 12 silmust (kahel vardal kokku 24), peab ühele vardale moodustuma 24 silmust ning teist sama palju teisele vardale – pärast kasvatamist on kahel vardal kokku 48 silmust.

Järgmisel real korjan juurdekasvatatud silmused suurele heegelnõelale või teist värvi lõngale ning jätan nad oma aega ootama.

Ning koon edasi tavapärasest sõrmikut, väikesest sõrmest nimetissõrmeni, ainult selle vahega, et ei koo sõrmi lõpuni, vaid jätan näpuotsad paljaks.

Pealt vaadates on sarnased labakutega.

Selliste kinnastega saab kiirelt ka lumepalli teha.

“Mütsikesega” kindad.

Seejärel korjan vardale eelnevalt juurde tehtud silmused (need, mis oma aega ootasid), loon juurde veel teist sama palju ja koon “mütsikesed” sõrmede katteks. Enamasti olen peopessa jääva osa teinud soonikus.

Vahepeal proovin kätte. “Mütsikesed” on paras lõpetama hakata, kui olen väikese sõrme poole küümeni jõudnud.

PILLE HERMANN